

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvim Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

Regularia beneficia multiplicia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

Capella § 14 Item capellania, ut in c. i. de capellis monachi & per tota. & practici Romani faciunt differentiam inter capella & capellaniam: nam capella vocant, quando est corpus per se, & ecclesia per se, & tunc litera Apostolica diriguntur rectori talis capellae, ut in tr. de capellis monachoru. Si vero altare sit in aliqua ecclesia, tunc dicitur capellania, & vocari solet perpetua & dirigitur rescriptum tali N: perpetuo capellano: & sic capella corpus est per se, capellania in ecclesia aliqua: quod est notandum, sed non exacte servatur ista differentia etiam in iure: nam vno pro altero passim utitur.

Simplex vero beneficium vocatur. § 15 Altaria fundata in ecclesia, si cum auctoritate episcopi constructa sunt, simplicia vocantur beneficia: c. questum. i. q. 7. c. recolentes, de stat. monach. gl. in cle. 2. de dec. & in Germania sunt quaedam altaria separata ab ecclesia: in Francia sunt quaedam altaria in ecclesia sola, & de his loquimur: alia sunt altaria cum capellania & capellania vocatur. Et altaria non sunt beneficia, si ab episcopo non sunt approbata. c. nouerint, & cap. regenda. 10. q. 1. hoc probat Felin. consil. 41. V. carius, & cons. 45. Quinq.

Præstimonium quæ & quare fuerint instituta. § 16 Præstimonium seu præstimonium dicitur etiam beneficium seculare simplex, de quo in cap. fin. de concess. preb. lib. 6. & fuerint instituta pro studentibus, & pro subsidio contra infideles, nullum vel paruum habent seruitium annexum, ideo multa teneri possunt sine dispensatione, teste Staphile, in tractatu de literis graue: in quinta expectat. forma. scripsi de his in tractatu de pacifi. posses. in 17. ampliat. nu. 92. & seq. post Oldrad. consil. 81. & 149. & ista sunt beneficia secularia, de quibus in iure canonico frequens fit mentio, si alia sunt, his addere poteris: hæcenus de secularibus.

Regularia beneficia quæ.

Regularia beneficia sunt, quæ religionis addicta sunt, vel ex fundatione, vel ordinarij, seu superioris institutione. c. i. & ibi Doctores de ca. monach. vel de consuetudine, seu præscriptione: ut pote

quia per regulares regi consueuerunt, & administrari per quadraginta saltem annos. c. cum de beneficio de preb. lib. 6. gloss. in §. idem ordo. in verb. regularibus, de colla. in prag. & incongruum videtur, ut regulares secularibus supponantur. C. ii. de c. mo. licet hodie quidæ stolidi præficiantur sanctis religiosis, & eos fame opprimant, sed vae illis. Vide quæ scripsi in conc. Francie, in verb. regularib. in for. lit. execut. in fin.

2 Etiam hæc sunt in duplici differentia secundum quosdam: quædam enim sunt duplicia, ut abbatia regularis, fortè quia ea obtinentes duplici onere funguntur, vel fungi debent, tam circa personas, quam res monasterij. c. quanto, in fin. de offic. ordin. c. cum ad monasterium, de statu monacho. & c. in singulis, & per totum ibid.

3 Officium. c. cum singula, de preb. lib. 6. cap. cum ad monasterium, vers. tales autem, & c. seq. de statu monach. & multa sunt officia in religione, quæ si bene regantur, bene est religiosus.

4 Prioratus conuentualis: ele. ne in agro. & ceterum, de statu monach. c. nisi essent, de preb. scripti in §. monasterij, in verb. prioratibus, in concor. rubr. de nomina. reg. ad prelat. vbi dixi priores conuentuales eos, qui in conuentu religiosorum præfecti sunt: ut not. Doctores in cap. capitulum, de rescript. & c. cum ecclesia, de causa possess.

5 Prioratus claustralis. c. cum ad monasterium, de statu monachor. & dicitur prior claustralis, q. religiosus in claustro & monasterio præfectus est, qui præ ceteris post abbatè potens esse debet in opere & sermone: ut exemplo vitæ, verboq; doctrinæ, fratres suos & instruere possit in bono, & à malo etià reuocare, zelù religionis habens secundù conscientiam, ut delinquentes corripiat, & castiget, obediētes foueat, & confortet. §. prior, dicto. c. cum ad monasterium. Et ista duplicia vocantur.

6 Simplicia sunt prioratus simplex, & monachatus, ac canonicatus regularis: hi enim suo & simplici onere funguntur. c. quod Dei timorem, & c. fin. de statu monach. clem. ne in agro. §. ceterum & per totum de statu monach. gl. in clem. dispensatio, in verb. in

Duplicia beneficia regularia quæ.

Prioratus claustralis quæ.

Regularia beneficia simplicia quæ.

beneficij, de iudic. c. si neri dom.

7 Vbi monachus non potest locum monachalem in diuersis locis & monasteriis habere, sed vno contentus esse debet. c. cum singula, de preb. lib. 6. & dicam inferius, in materia dispensa. super plural. in 2. parte.

De clericis, & à quibus & quomodo creantur.

Sciendum est quod ista beneficia debentur clericis secularibus, si secularia sint: clem. 1. de elect. cap. Deus, de vita & honest. cleri. vbi Doct. not.

2 Si vero sunt regularia, regularibus & religiosis debentur. c. cum singula, de preb. in 6. scripsi in 8. volumus, de collat. in concor.

3 Aliquando vero sacerdotalis prae-benda, in c. cui de non sacerdotali. de preb. lib. 6.

4 Itaq; haec beneficia ecclesiastica non debentur laicis, sed ipsi sunt illorum incapaces, nisi clerici fiant. q. cum adeo, de rescrip. ca. ex literis, de transactio. videndum esset de his clericis, & à quibus, & quomodo creari possint.

Clericus ve fieri possit, etia in eo requisita.

5 Et vt clericus creari quis possit, tria requiruntur, aetas, habitas, & forma: seu aetas, morum grauitas, & literarum scientia. c. cum in cunctis, de elect.

6 Primò clerici fieri nõ possunt ante septem annos. c. fin. de temp. ord. lib. 6. & tunc primam tonsuram sumere possunt, seu coronam. c. fin. de cleric. conuogat. & iste annus septimus debet esse completus, teste Praepos. in c. de his. in princ. 28. dist. dispensatur tamen à Papa, vt in sexto anno possit insigniri clericali caractere: & completo illo sexto anno, vt beneficia simplicia obtinere possit.

Post septem annos clericus fit.

7 Ad beneficia autem quaecunq; dispensare Papa potest in septimo completo, vt inferius dicam in tract. dispen. super defectu aetatis, videat tamen causam: alioqui iudicium sibi praeparat Papa, si cum isto minore dispenset sine ratione, sola affectione motus.

8 Habilitas personae consideratur respectu dantis, & eius cui datur: dantis, an is, qui concedit, dare hoc possit. l. naturali. §. 1. ff. de consir. tuto.

9 Videndum est, qui primam tonsuram concedere possint: Resp. Papa, qui etiam solo verbo potest presbyterum facere: te- ste Angelo in l. 1. c. de sent. passis, quem re- fert & sequitur Fel. in dict. c. 1. num. 23. col. 6. de consirur. Ipse enim introduxit formam, quam tollere potest. ff. de sponsal. l. si puellae.

10 Solet tamen ipse solennia quaedam in illis seruare, sine quibus actus vix recipere- tur.

11 Etiam episcopus clericos in sua dice- cesi creare potest: dicto. c. 1. & per totum de temp. ord. lib. 6. & archiepiscopus in suo archiepiscopatu, non autem clericos suffraganeorum: dict. c. 1. de temp. ordin. in 6.

12 Itaq; episcopus primam conferre potest tonsuram, siue in episcopatu, siue extra: cum collatio tonsurae sit voluntariae iurisdictionis: ergo suos subditos vbiq; non alienae diocesis viros ordinare potest, teste Albert. in l. emancipati. ff. de adoptio. extra, suis Barba. in c. nouit. de officio legati. subditis conferre potest.

13 Etiam non petito consensu episcopi territorij, secus in iurisdictione contentiosa: vt not. in clem. vna, per illum. tex. de foro compe.

14 Interdum ab abbate prima confertur tonsura, si ipse benedictus sit, & presbyter: sed monachis tantum & conuersis monasteriorum suorum, & qui ad illa conuolauerint, & in quos ecclesiasticam, & quasi episcopalem obtinent iurisdictionem: alios autem ordinare non possunt, nisi id eis competat ex pleno sedis Apostolicae priuilegio. c. abbates, in fin. de priuileg. lib. 6. Gloss. in cap. de temp. ordin. eod. lib. cap. cum contingat, de etate & qualitat. vbi Doctores. quoman. §. distinct. c. cum inter, de re iudic.

15 Et alij, quam religiosi, promoti ab abbatibus debent ostendere abbatis priuilegium, super quo fundant intentione suam. l. actor. C. de probation. aliàs non proderit eis tonsura ab abbatibus concessa: Parisius in consilio centesimo vigesimo quinto, An collatio, in quarto volumine.

16 Interdum à prioribus etiã haec tonsura confertur: doct. in d. c. abbates. Idẽ tamen ex priuilegio, & sicut abbates, de quibus supra dictum extitit: & haec tonsura vocatur

Primam ton- suram quis concedere possit. Episcopus primam ton- suram, & in episco- patu, & extra, suis subditis conferre potest. Abbas & prior qui- bus, & quã do tonsurã conferant.